

- I det her arbejde kan jeg ikke sige »skal«

Hun er uddannet sygeplejerske, men i mange år var hun øverste chef for 1000 ansatte i en kommune. Nu er Tove Søgaard leder for to andre i en organisation, som beskæftiger sig med kristendom, handicap og frivillighed

AF HENRIK LIND JØRGENSEN
hlj@herningfolkeblad.dk

TIMRING Tove Søgaard havde gjort karriere. Fra sygeplejerske på gulvet til chef for 1000 ansatte i en stor kommune. Hun havde lige færdiggjort en master i offentlig ledelse og var klar til at fortsætte arbejdet i Holstebro Kommune.

- En dag sad jeg og klikkede rundt på Jobindex, da jeg fandt opslaget som landsleder i Kristelig Handicapforening, fortæller Tove Søgaard.

Det er fire år siden, hun åbnede øjnene for noget andet.

- Det sker tit efter sådan et intenst forløb, som en videreuddannelse er, at man skifter job. Uddannelsen får en

til at reflektere over, hvad det er, man vil inden for sin ledelse, og jeg fandt ud af, at jeg gerne ville et arbejde, der harmonerer med mit kristelige livssyn.

Tove Søgaard har altid været aktiv i det kirkelige arbejde. Mest i børnearbejdet, men da hun så opslaget fra Kristelig Handicapforening, undersøgte hun, hvad organisationen står for.

- Jeg vidste godt, at de havde forbindelse til Solglimt (i Vildbjerg, red.), og jeg havde også hørt om deres forskellige aktiviteter. Jeg syntes, det kunne være fantastisk, hvis jeg kunne få ledelse og tro til at hænge sammen, siger Tove Søgaard.

Nu tager hun bilen til Aarhus, hvor Kristelig Handicapforening er med i et kontorfællesskab, som blandt andet tæller Menighedsfakultetet, Israelsmissionen og Promissio.

- I samme bygning som os er der også

nogle, der arbejder med oversættelsen af Biblen til mange forskellige sprog, nævner Tove Søgaard.

Elsket og værdifuld

Uanset sprog er de kristne værdier vigtige - også for handicappede, der måske slet ikke har et sprog.

- Vi har et motto, der siger, at alle er elskede og værdifulde. Det er et centralt perspektiv, at Gud ønsker alle det bedste. Vi er mennesker med alle mulige forskellige slags udfordringer, men vi er lige værdifulde. Vi har alle samme rettigheder, siger Tove Søgaard.

Kristelig Handicapforening varetager de handicappede og deres familiers interesser, og Tove Søgaard mener, der stadig er meget at kæmpe for.

- Mennesker, der falder uden for det, vi synes er normalt, har ikke nemme vilkår i Danmark. Det har altid provokeret mig. Vi måler hinanden ud fra nytteværdi. Det udfordrer min måde at tænke på, for det er ikke det, der gør et menneske værdifuldt. Jeg

mener, at mennesker med handicap har sværere vilkår i Danmark. Ikke i fysisk forstand, men i den måde, vi betragter dem på. De skal have det bedre i mødet med andre, påpeger Tove Søgaard.

Del af samfundet

Hun mener, det er nødvendigt, at de handicappede i højere grad bliver en del af samfundet. De skal ikke »bare« puttes ind på et beskyttet værksted og samle tøjklammer eller lave ingenting. De skal ud at være der, hvor danskerne er.

Hun ser sig selv om pr-person for de kristne handicappede, og hun tager gerne mod invitationer til at komme ud og fortælle om organisationens arbejde. Hun er også blev medlem af hovedbestyrelsen for handicappede, LEV.

- Kristelig Handicapforening vil blande os i alt, der kan gøre det bedre

for de handicappede. Vi er også en støtte for dem, der oplever vanskeligheder med at få de bevillinger fra kommunen, vi mener, de har krav på. Og så vil vi sikre, at kirkens budskab også bliver tilgængeligt, og kirken er rummelig for de handicappede, siger Tove Søgaard.

Netværket

Foreningen er ikke kun for de voksne handicappede, men også for de voksne pårørende.

- De har brug for et netværk, hvor de både kan være pårørende til en handi-

cappet, samtidig med at de kan dyrke deres kristne livssyn. Tit hører vi folk sige, at »bare vi dog havde mødt jer for mange år siden.« Som forening befinder vi os i snitfladen mellem handicap og tro. Når man oplever, at ens barn er i et sammenhæng, hvor det har det godt, så har man jo venner for livet, siger Tove Søgaard.

- Vi har alle brug for et fællesskab, siger hun.

Ud over at støtte de kristne bofællesskaber, der findes over hele landet, udgiver foreningen medlemsblad, yder

medlemsstøtte og har bibelcamp og sommerlejre.

På kontoret i Aarhus er der to ansatte ud over hende selv. Det er noget af en forandring, i forhold til dengang hun havde en hel kommunal organisation med ledere og sundhedspersonale under sin kommando.

- I det her job er der brug for en masse frivillige. Som kommunal chef kunne jeg godt sige »skal«, men nu er min rolle at forklare, hvad de frivillige kan blive brugt til. Hvis der ikke er nogen klare opgaver, så melder folk fra, siger Tove Søgaard.

Spontaniteten

Hun tog en master i ledelse, da hun var ansat i en kommune. Jobbet i Kristelig Handicapforening og mødet med en ny gruppe i samfundet har lært hende noget andet.

- Jeg har lært frimodighed og evnen til at være spontan. Jeg er blevet bedre til at tage tingene, som de kommer, og nyde den umiddelbare glæde, siger Tove Søgaard.

Foreningens årlige bibelcamp har hidtil været holdt i Haderup. Næste gang den kristne camping bliver mulig også for handicappede og deres familier, bliver det på en plads ved Vejle, fordi der er bedre forhold for den gruppe.

Tove Søgaard nævner også Frøfestival som en særlig aktivitet.

- Det er tre dages festival på Frøstruphøve Efterskole, hvor handicappede møder andre unge. Det er dage med musik, fest og kreative aktiviteter, og det er virkelig en »icebreaker«, når 400 handicappede og ikke-handicappede

: blå bog

TOVE SØGAARD

61-årige Tove Søgaard er jysk tilflytter. Hun er opvokset i Slagelse og uddannet sygeplejerske. Som helt ung flyttede hun til Klovvborg ved Horsens, hvor hendes mand, Karl Johan, havde overtaget den fædrene gård.

Tove Søgaard fik arbejde både på sygehus og plejehjem i området, inden hun blev områdeleder i Hedensted Kommune.

For 17 år siden blev Karl Johan Søgaard forvalter på Møltrup Optagelseshjem i Timring, og ægteparret flyttede ind i en tjenestebolig.

Tove Søgaard blev ældrechef i Holstebro Kommune. Det var hun fra 2002, til hun i 2016 skiftede til Kristelig Handicapforening. Her har hun titel af landsleder. Hendes mand har tidligere haft fokus på landbrugs- og skovdrift på Møltrup Optagelseshjem, men tager sig i dag primært af bostøtte til mændene, der bor der.

Parret har tre børn og to børnebørn. Tove Søgaard har altid sagt, at hendes børn ikke skulle flytte mere end 10 kilometer fra hende. En er dog i Videbæk, en anden i Aulum, mens den tredje netop er rykket fra nærliggende Riisvej til Aarhus, fordi hans kone skulle studere.

de møder hinanden. Så betyder alder ikke så meget, siger Tove Søgaard.

Formand for rådet

Ud over at være ansat i en kristelig organisation er hun også frivillig i en. Hun har netop taget fat på tredje periode som medlem af menighedsrådet i Timring. De første otte år var hun kontaktperson - en slags »personalechef« for de ansatte - men nu er hun blev formanden for bordenden af det folkevalgte råd.

Tove Søgaard mener også, at de lokale kirker kan gøre mere, så de handicappede føler sig velkomne.

- Vi kan bløde formerne op, så alle føler sig inddraget og føler sig som en succes. Sang og bevægelse i en guds-

○ **Tove Søgaard og hendes mand købte træhuset lidt uden for Timring for nogle år siden, da de stadig havde tjenestebolig. I mellemtiden har en søn og svigerdatter boet i huset, inden Søgaard senior rykkede ind for halvandet år siden. FOTO: TOM LAURSEN**

tjeneste kan gøre det mere levende, og de kan både dem med et udviklingshandicap og alle os andre have glæde af, mener Tove Søgaard.

- Kirken skal også tale til folks hænder og fødder. Kirken er ikke kun ord, siger hun.

○ **Kristendommen fylder meget i Tove Søgaards hjem og liv - både i fritidslivet og i arbejdslivet.**

Nu har hæklerierne fået et formål

Betina Egebjerg mener, at 2020 mindede hende om, hvor hjælpsomme danskerne er

AF HENRIK LIND JØRGENSEN
hlj@herningfolkeblad.dk

HODSAGER For mange vil »corona« være det, der fylder mest fra det år, der næsten er gået, men Betina Egebjerg nævner »Saga« som det, der står stærkest i hendes hukommelse.

- Jeg er blevet faster for første gang. Min bror fik en datter - lille Saga. Det er fantastisk. Nu har mine hæklerier et formål, siger Betina Egebjerg, som har hæklet hagesmække, terninger - og en sangkuffert.

- Hver sang har sin egen hækled lap. Det kan eksempelvis være en bus, hvor man så skal synge »Hjulene på bussen«. Barnet leger med bussen, mens man synger, siger Betina Egebjerg.

- Jeg ved ikke, om Søren (hendes bror, red.) er god til at synge. Det må komme an på en prøve. Mon ikke Saga er ligeglad? siger Betina Egebjerg.

Hendes egne børn har måtte vente længe på at blive kusiner, men der har nu aldrig hersket utålmodighed fra den kant.

- Men min yngste datter vil gerne være barnepige, når hun får mulighed for det, siger Betina Egebjerg.

Sygemelding

2020 er snart en saga blot, og ud over niecen, er det gået både op og ned.

- Jeg vil kalde det et turbulent år både hjemme og på jobbet. I foråret var jeg sygemeldt i en måned, hvor lægen ikke vidste, hvad det var. Det viste sig, at det var en lungebetændelse, men jeg måtte ikke

blive testet for corona. Det var før man bare kunne bestille en tid. Jeg var ikke så bekymret for corona. Det var, før det for alvor begyndte at blive et emne, men jeg tænkte på, hvordan mine

stakkels medarbejdere skulle klare det, når jeg ikke var her, siger hun.

- I en butik, hvor vi ikke er flere ansatte, er vi meget afhængige af hinanden, siger Betina Egebjerg.

Købmandsbutikken i Hodsager var også ramt af et rotteangreb, 10 dages nedlukning og følgende tab.

- Men folk er rigtig gode til at støtte os - både efter rotteangrebet, i forbindelse med corona og så helt generelt, siger Betina Egebjerg.

- Vi har også været heldige, at der har været pelset på det store pelsningscenter her i byen, hvor der har været omkring 200 ansatte. Det sik-

rer os altid en travl december, hvor folkene skal have dagligvarer. Hen over jul og nytår er der også folk deroppe, og til januar kommer der et nyt hold, siger Betina Egebjerg, som er klar over, at der er udløbsdato på pelsningen af mink - ikke bare for denne sæson, men formentlig for altid.

- Så må vi finde på noget andet, siger hun optimistisk.

Hjælpsomheden

Købmanden har lært, at danskerne er gode til at stå sammen, når det gælder.

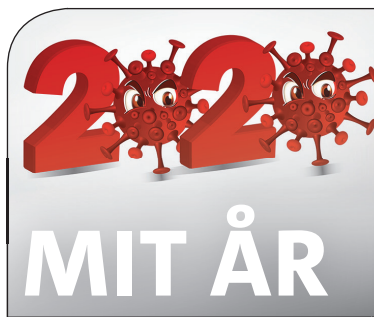
- Folk hjælper hinanden mere, end de plejer at gøre. De køber ind for hinanden og hjælper dem, der er i karantæne. Jeg vidste jo godt, at folk er hjælpsomme, men hvor meget, har alligevel overrasket mig, siger Betina Egebjerg.

Hvis hun bliver bedt om at kigge tilbage på 2020 om 10 år, er der ingen tvivl om, hvad der popper op:

- Vi kan ikke komme uden om corona - og håndsprit. Det med håndsprit skal vi nok vænne os til. Den er kommet for at blive, og næste år vil der nok også være krav om visir eller mundbind i offentlig transport, og hvor mange mennesker er samlet, siger Betina Egebjerg.

Hun bekymrer sig ikke for, at restriktioner og henstillinger hen over nytår smitter af på omsætningen i butikken.

- Ligesom med juleaften vil folk holde flere arrangementer nytårsaften. De bliver bare mindre. Så der bliver mindst lige så meget handel som normalt, vurderer hun.

: blå bog

BETINA EGEBJERG

Betina Egebjerg, 46 år, er købmand i Hodsager.

Hos »Min købmand« er der også en fuldtidsansat, en person på deltid samt to ungarbejdere.

Betina Egebjerg er gift og har tre børn på henholdsvis 19, 11 og 14 år.

○ **Betina Egebjerg har fri juleaftensdag, og i juledagene er der lukket hos Min Købmand i Hodsager.**

FOTO: HENRIK OLE JENSEN

